

F. t. l. om ændr. i l. om regulering af bymæssige bebyggelser.

Stk. 4. Ved fordelingen af udgifterne til de i stk. 3 nævnte arbejder bærer kommunen forrentningen af den del af udgifterne, der vedrører arealer, der ikke er detailbyggede, og som anvendes til jordbrug (gartnerbrug); dog kan der ved udstyknin-gen af sådanne arealer pålægges hver parcel et beløb svarende til forrentningen i de foregående 5 år af den del af gælden, der vedrører vedkommende parcel.

Stk. 5. Boligministeren kan efter retningslinjer, der fastsættes efter forhandling med finansministeren og indenrigsministeren, med tillæg af normal markedsrente stå i forskud for kommunale udgifter og udlæg, som er en følge af bestemmelserne i stk. 3 og 4, for så vidt de pågældende udgifter eller udlæg ikke står i et rimeligt forhold til vedkom-mende kommunes økonomi.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 6.

5. § 11 udgår.

6. I § 15 ændres „§§ 8-13“ til: „§§ 8-10 og §§ 12-13“.

7. I § 16 ændres „§§ 8-13“ til: „§§ 8-10 og §§ 12-13“.

§ 2.

Det påhviler boligministeren så hurtigt som muligt efter denne lovs ikrafttræden at sikre sådanne udvidelser af inderzoner, at disse områder må anses for tilstrækkelige til dækning af behovet i de næste 7 år for byggegrunde og andre arealer til den bymæssige udvikling.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1961-62 fremsatte forslagsstillerne forslag til lov om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser (Folketingstidende 1961-62, tillæg A. sp. 997, forhandlingerne sp. 3123). Første behandling findes i Folketingstidende 1961-62, forhandlingerne sp. 3320.

Under forhandlingerne i det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, udarbejdedes et udkast til en ændret affattelse af lovforslaget, der sendtes til boligministeren med anmodning om, at de interesserede kommunale organisationer måtte få det forelagt til udtalelse. Udvalget nåede ikke at afslutte sit arbejde inden folketingsårets udløb, men afgav en beretning om sit arbejde, jfr. Folketingstidende 1961-62, tillæg B. sp. 1251, hvori bl. a. det nævnte udkast er optaget som bilag.

I folketingsåret 1962-63 fremsatte forslagsstillerne et lovforslag, der ganske svarede til det nævnte udkast (Folketingstidende 1962-63, tillæg A. sp. 251, forhandlingerne sp. 753). Første behandling findes i forhandlingerne sp. 927. Lovforslaget henvistes til et udvalg, der ikke nåede at afgive betænkning inden folketingsårets udløb.

I samme folketingsår (1962-63) fremsatte regeringen forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, jfr. Folketingstidende 1962-63, tillæg A. sp. 593, forhandlingerne sp. 2237 og 3736. Lovforslaget henvistes tilligemed lovforslag om byplaner og om regionplanlægning til et udvalg, der ikke afgav betænkning. Af den af udvalget afgivne beretning fremgår bl. a., at der i udvalget var fore-

lagt et af venstre og det konservative folkeparti udarbejdet lovforslag, der gik ud på en samling af al planlægning i én lov om landsplanlægning, regionalplanlægning, byregulering og byplanlægning, og at dette forslag havde været forelagt boligministeren. Det fremgår endvidere af udvalgets beretning, at det er hensigten at lade de i lovforslagene omhandlede problemer undersøge nærmere ved et udvalgsarbejde med deltagelse af bl. a. de kommunale samslutninger.

Forslagsstillerne finder, at problemerne omkring loven om regulering af bymæssige bebyggelser er så presserende, at deres løsning ikke bør udskydes længere, og fremsætter derfor nærværende lovforslag, der ganske svarer til det ovenfor nævnte reviderede lovforslag, fremsat af venstre og det konservative folkeparti i folketingsåret 1962-63.

Begrundelsen for lovforslaget er, at en underforsyning af byggearealer har medført betydelige stigninger i grundpriserne mange steder og vel særligt i storområdet ved København. Denne stigning i prisen for de nyttilkomne byggearealer bevirker en høj vurdering af de allerede eksisterende byområder og en stigning i prisen i de tilgrænsende yderzoner. En åben diskussion om ændringerne i byudviklingsplanerne vanskeliggøres, fordi en sådan omgående fremkalder prisstigninger i de diskuterede områder. Prisstigningen og den deraf følgende stigning i vurderingen er en unødigt meget stor byrde for alle, der har skaffet sig egen bolig, og rammer disse hårdere end lejere, fordi enfamilies-